

Dosarul nr.1a-4/23
nr. 1-17096661-02-1a-03012023

DECIZIE

05 aprilie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Spoială Alexandru
Diaconu Mihail
Cecan Silvia
Dimitriu Alina

grefier
cu participarea
procurorului
avocaților
interpretului

Tăut Dorina
Pascari Iulian, Istrate Anatolie
Crasnoiarova Natalia

a judecat, în ședință publică, apelul avocaților Istrate Anatolie și Pascari Iulian, în interesele inculpatului *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul central) nr.1-173/2017 din 15 noiembrie 2022, privind învinuirea lui

***** *Vladimir* a.n. *****, originar or. ***** și domiciliat în or. *****, str.***** 26A, ap.33, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, supus militar, primar al or.*****, la întreținere 2 copii minori, fără antecedente penale, IDNP:*****

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 22 mai 2017 – 15 noiembrie 2022; în instanța de apel: 03 ianuarie 2023 – 05 aprilie 2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal,-

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul central) nr.1-173/2017 din 15 noiembrie 2022, a fost hotărât: 1) S-a încetat procesul penal în privința lui ***** Vladimir, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(2) lit. b) Codul penal, din motivul că fapta constituie o contravenție. 2) S-a recunoscut vinovat ***** în comiterea contravenției prevăzute la art.65 alin.(1) lit. a), b), c) și e) Codul contravențional. 3) S-a încetat procesul contravențional pornit în baza art.65 alin.(1)

lit. a), b), c) și e) Codul contravențional în privința lui ***** Vladimir, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională. 4) Mijloacele de probă care au fost anexate la materialele cauzei: procesul verbal nr.3 din 01.10.2015, procesul verbal nr.5 din 26.10.2016, demersul cu nr.4199 din 26.09.2016, răspuns DASPF, demersul directorului gimnaziului nr.22 cu nr.4478 din 09.09.2016, caracteristica de la școală pentru minora ***** , certificat de naștere ***** , declarația cet. ***** din 01.09.2016, declarația cet. ***** din 06.10.2016, demers IP ***** nr.3961 din 15.09.2016, demersul IP ***** nr.3806 din 09.09.2016, proces verbal de predare a copilului ***** , demersul IP ***** nr.4197 din 26.09.2016, fișa de repartizare nr.58 din 09.09.2016, fișa de sesizare nr.63 din 25.09.2016, fișa de sesizare nr.70 din 28.09.2016, demersul IP ***** 4567, fișa de sesizare nr.73 din 13.10.2016, demersul DASPF cu nr.4198 din 26.09.2016, demersul IP ***** nr.4809 din 28.10.2016, fișa de sesizare nr.72 din 27.10.2016, certificatul IP ***** cu nr.367 din 25.01.2017, file din Registrul de ieșire a IP ***** , certificatul eliberat de primarul or. ***** cu nr.57 din 25.01.2017, sesizare IP ***** cu nr.5452 din 14.12.2016, demersul IP ***** cu nr.4863 din 03.11.2016 cu fișa de sesizare anexă, demersul IP ***** cu nr.4567 din 14.10.2016 cu fișa de sesizare anexă, demersul IP ***** cu nr.4197 din 26.09.2016 cu fișa de sesizare anexă, demersul IP ***** cu nr.3806 din 09.09.2016 cu fișa de sesizare anexă, demersul IP ***** cu nr.3191 din 20.07.2015 cu fișa de sesizare anexă, dispoziția nr.3/12 din 04.07.2006 și file din Registrul de intrare al primăriei or. ***** , copiile autentificate din registrul de evidență a internărilor bolnavilor și renunțării lor la spitalizare care conține informația prin care se relevă faptul aflării minorei ***** la data de 09.09.2016, respectiv la 10.09.2016 în Spitalul raional ***** pe patru file, informația de la Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu referire la admiterea infracțiunilor în activitatea de serviciu a primarului or. ***** , Valentin Cimpoieș pe două file, copia autentificată a orarului claselor I-IV pe anul de studiu 2016-2017 din cadrul gimnaziului nr.22 or. ***** , urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acesteia pînă la definitivarea sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, ***** , este învinuit de faptul că, acesta fiind persoană publică, a comis fapte prejudiciabile, prevăzute de legea penală, săvârșite cu vinovăție și pasibile de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe:

În rezultatul alegerilor locale generale din 14.06.2015 și din 28.06.2015, desfășurate în temeiul art.122 alin.(1) Codul electoral, cet. ***** Vladimir a fost ales în funcția de primar al or. ***** , alegeri validate prin hotărîrea Judecătoriei ***** din 06.07.2015, devenind în virtutea prevederilor art.34 al Legii RM, nr.123- XV din 18.03.2003 "Privind administrația publică locală" și conform prevederilor art.26 alin.(1) al Legii RM, nr.36 – XVI din 28.12.2006 "Privind administrația publică locală", șeful administrației publice locale a acestei localități, investit cu funcții organizatorico administrative.

Astfel, cet. ***** Vladimir, exercitând funcția de primar al or. *****, deținând statutul și exercitând mandatul alesului local, în temeiul prevederilor art.29 alin.(1) al Legii RM nr.768-XIV din 02.02.2000 "Privind statutul alesului local", fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, aflându-se potrivit art.3) alin.(2) a Legii RM nr.768-XIV din 02.02.2022 "Privind statutul alesului local", în serviciul colectivității orașului *****, fiind dator, conform art.10 alin.(1) al Legii menționate, să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplul personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onoarea obligației civice, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu în incinta Primăriei or.*****, str.Karl Marx 57, îndeplinindu-și necorespunzător obligațiile de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, și anume:

În conformitate cu prevederile art.3 al Legii privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți nr.140 din 14.06.2013, primarii de orașe sunt autoritatea tutelară locală, potrivit articolului 6 alin.(1) lit. a), b), e), f) j) din aceeași Lege, primarul or. *****, ***** avea obligația să asigure recepționarea și înregistrarea sesizărilor privind încălcarea drepturilor copilului, să se autosesizeze în cazul identificării unor copii aflați în situație de risc; să coordoneze examinarea sesizărilor privind încălcarea drepturilor copilului; să asigure luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora se află acesta în cazul existenței unui pericol iminent pentru viața sau sănătatea lui; să asigure plasamentul de urgență al copiilor separați de părinți; să elibereze și transmită autorității tutelare teritoriale avize privind plasamentul planificat al copiilor, iar conform pct.17 din Hotărârea Guvernului RM nr.nr.270 din 08.04.2014, în calitatea sa de autoritate tutelară locală să asigure măsuri urgente de protecție a copilului în cazul existenței pericolului iminent pentru viața și sănătatea acestuia, inclusiv în afara programului de lucru, fiind înștiințat în mod legal de către IP ***** prin sesizările, înregistrate în primăria or. ***** la 23.07.2015 cu numărul de intrare 825, la 14.09.2016 cu numărul de intrare 903, la 05.10.2016 cu numărul de intrare 961, la 20.10.2016 cu numărul de intrare 1021 și la 08.11.2016 cu numărul de intrare 1072 cu privire la examinarea cazului suspect de violență, neglijare, abuz sexual de către tatăl său Crețu Ion, fuga de acasă și trafic al copilului ***** Ion, născută la *****, despre cazul indicat, la 10 septembrie 2016, pe cet. ***** l-a informat telefonic și șeful Inspectoratului de poliție al raionului *****, Mînăscuță Ion.

După recepționarea repetată a sesizărilor despre cazul ieșit din comun cu minora *****, primarul or. *****, ***** manifestând o atitudine neglijentă, criminală continuă, nu a întreprins nici o acțiune, mai fiind obligat conform art.art.9 alin.(1), (4), (5), 10 alin.(1) din Legea citată supra, în calitatea sa de autoritate tutelară locală, să dispună evaluarea inițială, imediată a situației copilului de către specialistul pentru protecția dreptului copilului, iar din lipsa acestuia de către asistentul social, iar dacă în urma evaluării inițiale a situației copilului se confirmă situația de risc pentru

copil, autoritatea tutelară locală dispune imediat luarea la evidență a copilului aflat în situație de risc.

Registrul de evidență a copiilor aflați în situații de risc se ține de către autoritatea tutelară locală, fiind completat de către specialistul pentru protecția drepturilor copilului, iar în lipsa acestuia-de către asistentul social comunitar.

Totodată, în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața sau sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, comunicând acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 de ore.

Conform pct.22 din Hotărârea Guvernului RM nr.nr.270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor privind mecanismul intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului, în cazul în care se suspectă sau s-a confirmat că copilul este supus violenței, neglijării, exploatării și traficului, autoritatea tutelară locală, poate solicita efectuarea raportului de evaluare psihologică, în vederea constatării existenței semnelor/consecințelor violenței, neglijării, traficului și exploatării de către psihologi cu specializare și experiență în domeniu. Potrivit pct.27 din aceeași Hotărâre, în urma evaluării complexe a cazului, autoritatea tutelară locală întreprinde următoarele acțiuni în vederea asigurării spațiului protector copilului: 1) Menținerea copilului în familie; 2) Reintegrarea copilului în familie; 3) Plasamentul planificat al copilului, sau, după caz, menținerea copilului în plasamentul planificat.

Prin urmare, primarul or. *****, *****, a încălcat prevederile legale indicate supra, nu și-a îndeplinit obligațiile de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, fapt care în consecință au provocat urmări grave și anume: în perioada anului 2015-septembrie 2016 a dus la aplicarea violenței, abandon, fuga de acasă, exploatarea sexuală comercială și necomercială de către tatăl Crețu Ion, privarea ilegală de libertate, abuz sexual comis de către mai multe persoane mature și trafic al copilului ***** Ion, născută la *****.

Astfel, potrivit actului de învinuire, prin acțiunile sale neglijente, cet. *****, fiind persoană publică, a săvârșit neglijența în serviciu, manifestate prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care au provocat urmări grave, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal după semnele: „ Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care au provocat: b) alte urmări grave.

3. Studiind materialele cauzei penale, examinând cumulul de probe

prezentate, audiind poziția participanților la proces, instanța de fond a conchis că vina inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(2) lit.b) Codul penal și-a găsit confirmarea. Totodată, instanța de fond a reținut faptul că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.24 din 17.10.2019, în vigoare la 17.10.2019, s-a declarat neconstituțional textul "alte urmări grave" din articolul 329 alin.(2) lit.b) din Codul penal. Astfel, instanța de fond a conchis că, urmare a declarării neconstituționale a textului "alte urmări grave", a dus înlăturarea în privința lui ***** Vladimir caracterul penal al faptei incriminate, or acțiunile acestuia cad sub incidența prevederilor Codului contravențional. Astfel, instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului ***** în prevederile contravenției prevăzute la art. 65 alin.(1) lit.a), b), c) și e) Codul contravențional, după semnele: „*Neexercitarea sau exercitarea necorespunzătoare de către persoanele abilitate a atribuțiilor de autoritate tutelară locală sau autoritate tutelară teritorială privind: identificarea, evidența și asistența copiilor aflați în situație de risc; protecția copiilor separați de părinți; determinarea statutului copilului; nerespectarea condițiilor legale de recepționare și înregistrare a sesizărilor privind copiii aflați în situație de risc*”.

4. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocații Anatolie Istrate și Iulian Pascari, în interesele inculpatului *****, în termen legal, a declarat apel împotriva sentinței instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriai Hîncești (sediul Central) nr.1-173/2017 din 15 noiembrie 2022, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(2) lit.b) din Codul penal să fie achitat din motivul lipsei faptului infracțiunii.

5. În motivarea apelului apărarea invocă că, sentința niminalizată este neîntemeiată și necesită a fi casată, menționând că, instanța de judecată la adoptarea hotărârii a stabilit eronat circumstanțele cauzei, a aplicat eronat legea, faptele reținute de către instanță nu au suport probant, lipsește faptul contravenției pentru care ***** a fost recunoscut vinovat. Opinează partea apărării că, instanța de judecată, fără a da o analiză juridică adecvată la acuzația adusă de procuror, care este una neclară și iluzorie, a preluat integral textul expus în actului de învinuire, constatând în partea descriptivă a sentinței că, prin acțiunile sale neglijente, *****, fiind persoană publică, a săvârșit neglijența în serviciu, manifestată prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care au provocat urmări grave, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal după semnele: „*Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care au provocat alte urmări grave*”. De asemenea invocă că, sentința instanței de judecată este una contradictorie, nu este clara, nu este motivată și

contravine principiului dreptului la un proces echitabil. Menționează că, inițial instanța reține faptul că, ”cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată concluzionează că în acțiunile inculpatului *****, sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit.(b) Cod penal. ” Ulterior prin aceeași sentință instanța stabilește că ”verificând legislația în vigoare,”inclusiv normele expuse supra, în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr.24 din 17.10.2019, acțiunile lui ***** Vladimir nu constituie elementele infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) și nici a art.329 alin.(1) Cod penal”. Apărarea consideră că, în cauza penală privind acuzarea lui ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin. (2) lit.b) Cod penal lipsesc faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii. Deși organul de urmărire penală în actul de învinuire indică că, ***** pe perioada lui 2015-08.11.2016 fiind sesizat de IP ***** privitor la cazul ***** nu a luat măsuri necesare ignorând sesizările înregistrate în cancelaria Primăriei ***** privire la examinarea cazului suspect de violență, neglijare, abuz sexual de către tatăl său Crețu Ion, instanța de judecată le-a preluat acuzațiile date fără a le corobora cu alte probe prezentate de către apărare cit și circumstanțelor faptelor imputate. Apărarea reiterează că atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești nu sa identificat ca parte vătămată sau victimă careva persoane fiindu-le atribuite acest statut în conformitate cu normele CPP. La fel, nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente privind care obligațiuni de serviciu ***** în calitatea sa de primar nu lea îndeplinit, și în baza căror Legi aceste obligațiuni sunt prevăzute, care este raportul causal dintre aceste neglijente presupuse și survenirea consecințelor. Menționează că presupusele acțiuni de violență sexuală din partea tatălui minorei Adelina Crețu și a altor persoane au fost comise până la sesizările remise de IP ***** în adresa Primăriei or. *****. Totodată invocă partea apărării că, ***** în calitatea sa de primar al or. ***** nu este subiect al infracțiunii prevăzute la art.329 Codul penal, invocând în acest sens prevederile art. 123 Cod penal, art.2, art.7-10 al Legii nr.158 din 04.07.2008, art.1 al Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală. Menționează că, potrivit prevederilor lit. b) al.2 art.329 Codul penal, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele care au provocat urmări grave poate fi atrasă la răspunderea penală doar persoana publică. Instanța de fond nu a stabilit existența sau lipsa calității de subiectului infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. 2 lit. b) Codul penal, făcând analiza doar a laturii obiective, subiective a obiectului infracțiunii. Totodată indică partea apărării că, pe tot parcursul urmăririi penale ***** nu s-a bucurat de asistența unui translator deși procurorul cunoștea cu certitudine că este de naționalitate găgăuz și vorbitor de limba rusă. ***** nu s-a bucurat de asistența juridică a avocaților aleși dat fiind faptul că cauza penală a fost finisată fără înștiințarea acestora în modul stabilit de lege. Materialele cauzei

penale nu au fost prezentate apărătorilor aleși iar rechizitoriul fără a fi tradus în limba pe care o posedă inculpatul a fost remis la domiciliu în timp ce acesta se deținea în Penitenciarul nr.13 din mun. Chișinău. În speță instanța de judecată nu a reținut faptul ca circumstanțele de fapt și normele de drept exclud atragerea lui ***** la răspundere penala în baza art. 329 al. (2) lit.b) Codul penal, pe motiv că ultimul nu a comis infracțiunea imputată, nu este subiect al răspunderii penale prevăzute de norma expusa supra. Astfel în privința acestuia urma a fi pronunțată o sentință de achitare și nu de încetare a cauzei deoarece nu sunt întrunite condițiunile întrunite la art. 391 Codul de procedură penală. Invocă partea apărării că, instanța ilegal a reținut că în acțiunile lui ***** persistă elementele constitutive ale contravenției administrative prevăzute de art. 65 Cod contravențional, adică neexercitarea sau exercitarea necorespunzătoare de către persoanele abilitate a atribuțiilor de autoritate tutelară locală sau autoritate tutelară teritorială privind: identificarea, evidența și asistența copiilor aflați în situație de risc; protecția copiilor separați de părinți; determinarea statutului copilului; nerespectarea condițiilor legale de recepționare și înregistrare a sesizărilor privind copiii aflați în situație de risc. Menționează că, probele administrate denotă că de către primar au fost luate măsuri în vederea exercitării atribuțiilor sale de autoritate tutelară. Ultimul a identificat minora Crețu Alina, a acordat asistența necesară acesteia, a vizat secretarul comisiei pentru protecția drepturilor copilului pentru a convoca și examina în ședință măsuri în vederea protecției copilului, a întreprins masuri în vederea căutării acesteia , a invitat minora și tatăl acesteia pentru a discuta cu ei, a dispus luarea copilului minor din familia si a plasat-o cu traiul la un asistent social, a discutat cu Centrul de Triere din mun. Chișinău pentru plasarea temporara a copilului, a achitat din bani personali transportul copilului de către colaboratorii poliției la Centrul de Triere, a înștiințat comisariatul de politie despre situația de risc a minorei până la pornirea cauzei penale, a conlucrat cu organul de protecția drepturilor copilului din raion, fapt care denota absența laturii obiective a contravenției pentru care a fost recunoscut culpabil.

6. În cadrul ședinței instanței de apel, *apărătorii Istrate Anatolie și Pascari Iulian, în interesele inculpatului ******, cât și ultimul au pledat pentru admiterea apelului declarat din motivele invocate. *Procurorul Tăut Dorina* a solicitat respingerea cererii de apel declarate în interesele inculpatului.

7. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de avocații Istrate Anatolie și Pascari Iulian, în interesele inculpatului ***** , împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) 15 noiembrie 2022, casând parțial sentința (cu menținerea acesteia doar în partea care se referă la corpurile delictelor), cu pronunțarea

unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

8. Conform art. 400 alin. (1) Codul de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.*

9. Conform art. 414 alin. (1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.*

10. Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

11. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

12. Cu referire la învinuirea adusă inculpatului ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 329 alin.(2) lit.b) din Codul penal, instanța de apel consideră că instanța de fond a dat o apreciere eronată acțiunilor inculpatului *****, calificând acțiunile acestuia în baza art. 65 alin. (1) lit.a), b), c) și e) Codul Contravențional.

13. Prin prisma prevederilor legale enunțate, Colegiul Penal, ținând cont de

prevederile art. 27, 99-101 Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le dă o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor nu confirmă existența faptei inculpatului ***** în comiterea infracțiunii incriminate.

14. Fiind audiat în ședința de judecată în instanța de apel, inculpatul ***** a comunicat că învinuirea adusă îi este clară și o cunoaște. Menționează că, vinovăția nu o recunoaște. Susține declarațiile depuse în instanța de fond. Susține cele menționate de către avocați în interesele sale și susține apelul declarat. Suplimentar a atras atenția că i s-a schimbat învinuirea, toate probele au fost date doar de comisarul poliției, care în instanță nu a răspuns la nici o întrebare pe care i-a dat-o. A menționat că a uitat tot ce a fost.

15. Pentru a conchide referitor la vinovăția inculpatului ***** , instanța de fond a examinat următoarele probe:

- *declarațiile martorului Radu Nadejda*, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, activează de mai mulți ani în Centrul de Asistență și Protecție a Violenței și este responsabilă de raionul ***** în cazul violenței, a traficului și abuzul persoanelor, colaborează cu o echipă multifuncțională și la fiecare caz se discută aparte cum urmează să procedeze. În luna octombrie 2016 a fost plasată o minoră în or. ***** , la centru de către Șeful Asistenței Sociale. Minora era de origine ucraineană, avea vârsta de 13 ani și a fost plasată din cauza abuzului și tentativei de viol. Despre minora ***** cunoștea telefonic că urmează a fi plasată imediat cum va fi găsită, deoarece ultima a fugit de acasă. A fost apelată repetat la sfârșitul lunii octombrie și informată că minora ***** a fost găsită, nu va fi plasată în centru, deoarece s-a reântors în familie. Însă, peste câteva zile a fost plasată la centru, fiind însoțită de un specialist din cadrul Primărie ***** , unde s-a aflat timp de o lună. Peste ceva vreme a fost telefonată de către sora sa biologică a ***** , care a solicitat să fie tutorele ei. După care, s-a deplasat la Căușeni, deoarece sora acesteia se afla acolo, s-a discutat cu Autoritatea Tutelară din Căușeni și doamna a inclus-o în lista copiilor cu dificultăți. Adelina Crețu atunci a fost transmisă susroii ei și se discuta despre comisia din primărie. La centrul unde activează, minora ***** a fost plasată la 03 noiembrie 2016, viza de reședință a acesteia este în Căușeni. Tatăl ***** la moment este arestat și dosarul penal pe numele acestuia este în curs de examinare. Menționează că a fost și este reprezentantul legal al ***** pe cazul abuzului sexual în ședințele de judecată. Șefa echipei este dna Ana Țurcanu care a informat-o despre cazul Adelinei, prin comisia primăriei s-a decis de dimineață până la amiază ca Adelina să fie plasată în familie. Nu-și amintește cine a luat decizia ca minora să fie plasată în Centru unde activează. Până la acest moment concluează cu primăria din or. ***** și atunci la fel concluează cu cazul *****.

- *declarațiile martorului Irina Baranova*, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, anterior a activat în Primăria or.***** în calitate de secretar. Toate cererile erau transmise de către ea. În anul 2016 au fost

careva sesizări adresate primarului, undeva în jur de 5 sesizări referitoare despre o minoră care fugea de acasă și nu putea fi de găsit, a fost apelat ajutorul Primăriei în această situație. La unele sesizări nu au fost întreprinse măsuri, iar la unele au fost întreprinse măsuri, exact nu-și amintește. De aceste sesizări se ocupa primarul, apoi se întruneau în comisie, secretarul Comisiei pe atunci era Ina Picoglo. De sesizările acestea se ocupa Pavel Iovcev, care era specialist pe tineret și sport atunci. A văzut de câteva ori pe ***** că venea cu tatăl ei în biroul primarului, veneau în timpul sesizărilor. În momentul când a apărut sesizările, primarul dădea bani pentru combustibil, iar Comisia mult timp nu se întrunea pentru că lipsea domnul Pavel Iovcev, care se afla în concediu medical cu piciorul fracturat. Când a fost interogată la faza de urmărire penală nu i-a fost asigurat translator.

- *declarațiile martorului Ungureanu Antonina*, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, în perioada anilor 2014-2016 a activat în cadrul IP *****, specialist superior al biroului siguranță copii. Atunci, minora Adelina Crețu într-o perioadă de 2 luni a abandonat domiciliul și la începutul lunii septembrie 2016 a parvenit o sesizare de la Gimnaziul nr.22 din or.,***** că minora Adelina Crețu nu fregventează orele. Împreună cu șeful de sector a mers la Crețu Ion, care este tatăl minorei, ultimul comunicând că aceasta se afla la o familie de etnie romă și a arătat unde. Minora ***** a fost găsită la acea familie, la întrebările puse, ea a comunicat că fuge de acasă deoarece este agresată sexual de către tatăl ei. Atunci, a fost remisă de urgență o sesizare către Primăria or. Basasarabeasca pentru a institui urgent comisia. Când pe minoră o găseau după ce fugea de acasă era internată în secția de pediatrie din cadrul Spitalului or. ***** deoarece era târziu. După puțin timp, peste câteva ore, minora a părăsit secția de pediatrie. Asemenea cazuri au fost de 5 ori într-o lună-două. Susține că fișa de sesizare se face la fiecare caz aparte, astfel au fost întocmite în jur de 5 astfel de sesizări. Indică că măsuri erau întreprinse în urma sesizărilor, dar nu în termeni restrânși, stabiliți de lege. În intervalul acestui timp, în care s-au repetat aceste acțiuni a minorei, o dată a fost plasată de către ea, a doua oară nu-și amintește, dar a 3-a oară a fost stabilită la rude să traiască. Personal martorul Antonina Ungureanu a fost prezentă la această ședință a Primăriei, era o persoană responsabilă din cadrul Primăriei care asista la toate aceste sesizări. Când comisia se întrunea, minora ***** deja era plasată. O dată a intrat la primar și i-a comunicat, ultimul a oferit mașina și a fost dusă minora Adelina Crețu la Chișinău, la centrul de Psihiatrie însă au fost respinși, iar mai târziu a fost plasată la un Centru de Protecție. Superiorul ei ar fi sunat atunci la primar să întrebe unde să o plaseze, iar acesta le-a comunicat să găsească singuri unde să o plaseze. A indicat că, s-a ocupat ea de acest caz și Adelina Crețu locuia cu tatăl ei deoarece mama a plecat și a lăsat-o, ea când fugea de acasă pleca în alte orașe, părăsea raionul *****, a fost găsită și la Cantemir. Adelina Crețu nu a fost luată la evidență deoarece ea avea calitate de victimă. Au fost trimise de 5 ori fișe de sesizare pentru a se lua măsuri cu minora Adelina Crețu. Tot atunci, s-a intentat dosar penal pe numele tatălui – Crețu Ion și comisia practic nimic

nu hotăra. La comisie se prezentau 2 profesori și îi întrebau de ce i-au chemat dacă a fost găsită. Ultima oară când minora a fugit și după ce au găsit-o, a telefonat la 2 Centre din oraș, dar deoarece era după orele 18:00, nu i-a răspuns nimeni. A 2-a sau a 3-a oară a intrat la primar și a solicitat ajutorul, ultimul le-a dat automobilul și a fost dusă la Spitalul de Psihiatrie. Nu-și amintește când au fost întreprinse aceste măsuri, când o plasau pe minora Adelina Crețu undeva, nu-și amintește dacă cineva semna careva acte, iar când a fost plasată la Chișinău au fost semnate acte

-*declarațiile martorului Ion Mînăscurtă*, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, în anul 2016 activa în calitate de Șef al IP ***** și cunoaște situația minorei Adelina Crețu. La început de an școlar al anului 2016 a fost informat despre faptul că minora Adelina Crețu nu frecventează școala, mai apoi a fost format un grup de căutare a minorei, ea de mai multe ori ar fi abandonat domiciliul său, atunci a fost depistată după orele 18:00 și aui decis să o plaseze în spitatul raional ***** , însă peste 3 ore ar fi fugit iarăși, ultima ar fi părăsit domiciliu de vreo 4 ori, la fel a fost fugită în satele vecine. Ar fi aflat că motivul de ce fugea era abuzul sexual din partea tatălui ei. Ultima oară când au găsit-o a fost plasată în Centrul de Minori aflat în Chișinău. Atunci când a fost dusă, au solicitat primarului pentru a se implica de o aduce la Centru și le-a oferit combustibil. El personal a vorbit cu primarul pentru a se implica în situația minorei *****. Atunci, când au plasat-o în spital nu ține minte dacă au discutat cu primarul, nu poate răspunde de ce a scris mărturie că Dn. Cimpoieș cunoștea situația minorei Adelina Crețu încă din anul 2015. A trimis în jur de 4- 5 sesizări referitoare la această situație a ***** , careva sesizări nu a primit personal și nici nu a participat la ședințele Comisiei, dar din câte cunoaște nu s-a întreprins careva măsuri. Conlucrarea cu ***** era una foarte bună, ultimul l-ar fi împuternicit pe Iovcev Pavel să se ocupe de cazul minorei Adelina Crețu. Tot atunci seara când minora a fost găsită, în jurul orelor 18:00 a fost sesizată și Primăria despre aceasta. Cunoaște că a fost pornită o cauză penală pe faptele de viol ale lui ***** săvârșite asupra minorei ***** , acesta ar fi fost primit pedeapsă sub formă de închisoare. Primarul Cimpoieș o dată a contribuit la sesizarea adresată, a doua oară nu-și amintește, iar ***** a fost plasată la Centru cu acordul comisiei, domnul primar i-a oferit bani pentru combustibil când a fost dusă la Chișinău la Centru de plasament.

- *declarațiile martorului Mihail Martînov*, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, în activează în calitate de șef intermiar în cadrul Direcției Asistenței Sociale în or.***** , în cadrul instituției activează specialistul principal pentru protecția copilului și asistentul pentru copii care se află în situație de risc. Cunoaște despre comisia care se ocupa de copii care se aflau în situație de risc, comisia era formată de către primarul orașului ***** conform Legii nr.140. La fel, menționează că cunoaște despre situația minorei ***** din 2016, care a apărut în urma nefrecventării școlii. Atunci a fost căutată de către Asistența Socială, iar după asta a fost întocmită o cerere la poliție. Pe data de 29 septembrie 2016, au telefonat către IP ***** , comunicând că ***** a abandonat domiciliul din cauza că

tatăl ei – Crețu Ion dorea să întrețină relații sexuale cu ea, atunci au delegat specialistul și asistentul social, audierea a avut loc până seara târziu, în acest sens a fost luată decizia ca minora ***** să fie izolată de tată, ultima indicând că dorește să trăiască cu tanti Eugenia (Costioglo Eugenia), fosta concubină a tatălui. Doamna Eugenia după ce a luat copilul în familie, ia procurat rechizite și de pe data de 03 octombrie a început a frecventa școala, dar nu pe mult timp. Ultima a lăsat o recipisă că pleacă pe câteva zile și apoi se v-a întoarce dar nu s-a m-ai reântors. Atunci din noi s-a adresat la poliție, peste câteva zile minora a fost găsităși a spus că a fost la sora sa – Ciocoi Alina. În luna octombrie se repetau astfel de situații de mai multe ori, era găsită în familii de romi. Pe data de 09 noiembrie 2016 s-au adresat la IP ***** și a fost plasată în Centrul de Asistență și Protecție a Familiei din Chișinău. Susține că au avut mai multe sesizări că nu frecventează orele, astfel de cazuri au mai avut și telefonic și în scris. A fost un demers de dispoziție a *****, personal au discutat cu Adelina Crețu la el în birou, nu i-a spus de ce nu dorește să locuiască acasă cu tatăl ei. Nu cunoaște dacă a fost prezentă la Comisia raională de Protecție a Copilului minora Adelina Crețu. La fel, indică că comisia din cadrul Primăriei a fost sesizată de către el, unde au participat și asistenții sociali. Rezultatul examinării a fost că a început a frecventa școala, apoi iar dispărea și iar o găseau. La acel moment fetița era în clasa a 6-7-a, nu stătea la evidență cu risc sporit. A indicat că minora Adelina Crețu a fost luată la evidență în septembrie 2016. Mai întâii se evaluează familia care este cauza că nu frecventează, astfel s-a efectuat expertiza lcoală și raională, sunt și procesele-verbale pe acest caz. Pe data de 29 septembrie a discutat cu ea în incinta Inspectoratului de Poliție Basarabaeasca, tot atunci s-a luat decizia de a fi luată din familie. La fel, doamna Eugenia la care a fost plasată minora este lucrător social și fosta concubina a tatălui ei. Colaboratorii IP ***** au decis să o izoleze de familia sa, decizia nu a fost în formă scrisă, iar Primăria ***** a întreprins toate măsurile necesare. La fel, a fost interogat în calitate de martor de către procuror și la CNA. Tot atunci a fost audiat și președintele raionului ***** – Petru Puscari, acesta fiind din parte Partidului Socialist. Nu cunoaște câte demersuri au fost în privința minorei *****.

- *declarațiile martorului Eugenia Costioglo*, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, pe domnul ***** îl cunoaște și cu ultimul nu se află în careva relații de rudenie. Poate comunica că, ***** este tatăl *****, acesta ar fi locuit la ea, în anul 2008 au luat-o pe Adelina Crețu să o crească și să o educe. Atunci Adelina Crețu avea vârsta de 6 ani jumate, ea a mers la grădiniță, apoi la școală, a trăit la până la vârsta de 12 ani, apoi în 2014 tatăl fetei – ***** a găsit o altă femeie și s-au mutat împreună la ea, acolo minora nu se împăca cu noua concubină a tatălui ei. După ce s-au despărțit, fata a locuit cu tatăl ei, iar în 2016 a trăit la ea, i-a cumpărat rechizite și a fost dusă la școală. ***** a fost adusă la de către colaboratori ai IP *****, pentru că îi era cea mai apropiată persoană. Minora fugea de acasă, deoarece se certa cu tatăl ei și concubina acestuia, ei nu se ocupau și nu-i

acordau atenție. În anul 2017 a auzit că Adelina Crețu ar fi născut o fetiță. A comunicat că activează în cadrul Direcției Protecție Socială, sediul acestei instituții se află în Primăria *****. Susține că ***** era în relații bune cu tatăl său cât au locuit la ea. În anul 2016, s-a întâlnit cu Adelina Crețu, dar cu ***** nu s-a întâlnit. A auzit că tatăl ***** se plângea pe comportamentul fiicei sale Adelina. Asistentul social pe nume Svetlana s-a adresat la ea să i-a copilul la întreținere. În luna septembrie din Primărie s-a adresat primarul și se interesa de Adelina Crețu cum trăiește. Ea a fost plasată la ea pe o perioadă nedeterminată. A fost interogată de către jurnaliști. Asistenții care au adus-o pe Adelina la ea sunt din cadrul Primăriei.

- *declarațiile martorului ******, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a comunicat instanței că, în anul 2017 locuia împreună cu tatăl ei ***** în or.*****, dar viza de reședință o avea atunci în or.Căușeni. Cauza care a avut loc cu tatăl ei și ceilalți participanși ai violului nu-și amintește în ce an a avut loc, însă ea nu a spus nimănui. Pe atunci avea o prietenă pe nume Ravina și ei i-a spus tot, ea se afla în centrul de plasament unde a stat. Nu a fost chemată de nimeni, ea locuia la dna Nadejda la centrul de plasament și după ce Ravina a spus tot, ea a fugit din acel centru după asta deoarece acolo era greu de trăit. După ce a fugit de acolo, din centrul de plasament din Chișinău, a mers în or. Căușeni unde a locuit la bunica ei. Apoi, a stat internată în spitalul din or. ***** o perioadă de 3 zile, de acolo la fel a fugit. La primăria din or. ***** nu a fost chemată niciodată împreună cu tatăl ei și nici nu a fost acolo cu el, nu cunoaște dacă acesta s-a prezentat sau nu la primărie. Menționează că a fost o dată în căutare din motiv că nu era de găsit, dar ea nu a făcut nimic rău. După ce a fost găsită, colaboratorii de poliție au interogato-o, dar nu a înțeles nimic atunci deoarece totul a fost în limba română, atunci locuia împreună cu un baiat și era însărcinată. Indică că, când a fost la televiziune în or. Bălți în legătură cu situația primarului or. ***** a răspuns la întrebări și a spus adevărul, nu are nimic împotriva dacă acea emisiune va fi difuzată în ședința de judecată. Indică că, ea nu a semnat nimic când a fost plasată în Centrul de Plasament și că polițiștii au interogato-o, dar nu a înțeles nimic deoarece a fost în limba română pe care ea nu o cunoaște. A indicat că, s-a prezentat în biroul primarului or. ***** împreună cu tatăl ei înainte ca să fie plasată în centrul de plasament din Chișinău. A declarat că, atunci când locuia cu tatăl era în relații rele cu el și din acest motiv ar fi fugit de acasă. La școală mergea, dar câteodată fugea și de acolo. În or. ***** când locuia cu tatăl ei, mai locuiau cu prima soție a acestuia, dar niciodată nu a fost chemată pentru a-i fi instituită tutela. La doamna care a fugit și a locuit la ea se numeste Eugenia Costioglo și doamnei de la Asistența Socială nu i-a spus despre sora ei. Nu cunoaște de ce a fost internată în spital, deoarece nu avea nici o boală nimic.

-*Procesul-verbal de ridicare din 16 februarie 2017*, prin care au fost ridicate fișele de sesizare remise de IP ***** în adresa și pe numele primarului or. *****, *****, copiilor din registrul de ieșire din IP *****, registrul de intrare în Primăria

*****, procesele verbale ale comisiei constituite în cadrul primăriei ***** /f.d.169-171, vol.II/

- *Procesul-verbal de examinare din 15 martie 2017*, prin care au fost examinate obiectele ridicate la 16.02.2017 /f.d.169-171, vol.II/

- *Procesul-verbal de ridicare din 01 martie 2017*, prin care au fost ridicate copii autentificate din registrul de evidență a internărilor bolnavilor și renunțării la spitalizare a spitalului raional *****. /f.d.45, vol.II/

- *Proces-verbal de examinare din 15 martie 2017*, prin care a fost examinat registrul de evidență a internărilor bolnavilor și renunțării la spitalizare a spitalului raional *****. /f.d.50, vol.II/

- *Procesul-verbal de ridicare din 17 martie 2017*, prin care au fost ridicate copii autentificate a orarului din gimnaziul nr.22, or.*****. /f.d.53, vol.II/

- *Procesul-verbal de ridicare din 23 martie 2017*, prin care au fost ridicate copii autentificate din registrul de evidență a copiilor aflați în situații de risc, or.*****. /f.d.159, vol.II/

- *Procesul-verbal de examinare din 23 martie 2017*, prin care au fost examinat de evidențaa copiilor aflați în situații de risc, or.*****. /vol.II/

- *Raportul de expertiză medico-legală nr.3374 din 22.10.2016*. /f.d.126-128 vol.I/

16. Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului *****, Colegiul Penal a constatat că organul de urmărire penală a calificat acțiunile acestuia în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Codul penal după semnele: ” *Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care au provocat: b) alte urmări grave*”.

17. Colegiul Penal cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, conchide că inculpatul ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Codul penal –,, *Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care au provocat: b) alte urmări grave*” urmează a fi achitat, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 1) Codul procedură penală, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

18. Potrivit doctrinei penale, în sensul art. 329 CP, prin "neîndeplinirea obligațiilor de serviciu" se înțelege omisiunea persoanei publice de a realiza unele activități, ce intră în obligațiile sale de serviciu, pe care aceasta putea și trebuia să le

îndeplinească, în virtutea serviciului în exercițiul căruia se afla făptuitorul. La rândul său, "îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu" presupune săvârșirea de către persoana publică a unor activități pentru a îndeplini obligațiile sale de serviciu, însă în mod defectuos, altfel decât se cuvine să fie îndeplinite, putând viza momentul îndeplinirii (la momentul nepotrivit, cu întârziere); întinderea obligației (în volum incomplet); conținutul obligației (în mod ne calitativ) etc.

19. Prin obligații de serviciu se înțeleg acele îndatoriri, care cad în sarcina unei persoane publice, potrivit normelor ce reglementează serviciul respectiv ori care sunt inerente naturii acelui serviciu. Normele ce reglementează obligațiile de serviciu sunt variate, fiind cuprinse în legi și acte normative subordonate legii, unele dintre care stabilesc îndatoriri cu caracter general (care trebuie îndeplinite de către toate persoanele publice), iar altele stabilesc îndatoriri specifice fiecărei categorii de persoane publice, în parte.

20. Fapta prejudiciabilă înscrisă la art.329 Codul penal poate lua forma unui comportament activ, precum și a unui pasiv. Mai exact, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu implică manifestarea unui comportament activ. În opoziție, neîndeplinirea de către persoana publică a obligațiilor sale de serviciu presupune adoptarea unei conduite pasive. Cu alte cuvinte, fapta prejudiciabilă se poate concretiza în comisiune și în omisiune. Altfel spus, fapta prejudiciabilă prevăzută la alin.(1) art.329 Codul penal se particularizează prin aceea că făptuitorul fie nu realizează în genere ceea ce-i revine potrivit competenței de serviciu, fie își îndeplinește obligațiile de serviciu de o manieră necorespunzătoare.

21. Existența infracțiunii este în funcție de prezența sau absența posibilității reale a subiectului în care privește exercitarea corespunzătoare a obligațiilor prescrise, or, prezența unor factori exteriori sau interiori de natură să limiteze posibilitatea reală de îndeplinire a obligațiilor de serviciu, funcționarul în cauză nu se face pasibil de răspundere penală pentru neglijență în serviciu.

22. Obligațiile de serviciu trebuie tratate în ansamblul competenței depline (materială, teritorială, personală), în cumul cu drepturile sale, ca părți indispensabile, stabilite prin actele normative și actele de ordine interioară, în baza cărora persoana își exercită atribuțiile funcționale. Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către subiect a îndatoririlor ce îi revin poate să vizeze o anumită obligație concretă sau un cerc de obligații, care, la rândul lor, determină un lanț de inacțiuni sau acțiuni interdependente care se înscriu în rezoluția infracțională unică a neglijenței în serviciu. Tragerea făptuitorului la răspundere penală pentru comiterea acestei infracțiuni presupune identificarea clară a normei juridice concretă din cadrul actului sau actelor normative, în care se prescriu obligațiile de serviciu. Modalitățile faptice de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu sau de îndeplinire necorespunzătoare a acestora diferă de la caz la caz.

23. Urmează a fi menționat că neidentificarea obligațiilor de serviciu (în pofida existenței acestora, care au fost neîndeplinite sau îndeplinite necorespunzător)

sau identificarea eronată a acestora echivalează cu lipsa acestora și, în consecință, nu poate determina angajarea răspunderii penale în baza art.329 Codul penal. Simplele afirmații despre neîndeplinirea obligațiilor de serviciu, despre lipsa controlului corespunzător din partea persoanei, neatenția și, în general, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, fără a concretiza prin ce anume s-au manifestat aceste încălcări, nu este suficient pentru a învinui pe cineva de comiterea neglijenței în serviciu. Specificarea *in abstracto* a obligațiilor de serviciu neîndeplinite sau îndeplinite necorespunzător ori nespecificarea, în genere, a acestora trebuie considerat viciu de calificare potrivit art.329 Codul penal.

24. Pentru a trage la răspundere penală persoana pentru comiterea neglijenței în serviciu trebuie de stabilit: 1) obligațiile concrete ce au fost atribuite persoanei cu funcție de răspundere; 2) obligațiile concrete neîndeplinite sau îndeplinite necorespunzător; 3) dacă au determinat acestea survenirea urmărilor socialmente periculoase; 4) dacă dispunea persoana cu funcție de răspundere de posibilitatea reală (obiectiv și subiectiv) de a îndeplini corespunzător obligațiile de serviciu și de a nu admite cauzarea unor urmări negative. La caz, urmează a fi analizat care obligație concretă (dar nu generală și abstractă) a fost îndeplinită necorespunzător și cum era posibil de îndeplinit o asemenea obligație în mod corespunzător. De asemenea, deoarece sînt incriminate ambele modalități ale neglijenței, urmează a stabili care obligație concretă nu a îndeplinit-o, deși exista posibilitatea reală să o îndeplinească.

25. Conform art.389 alin.(1), (2) Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

26. Conform art. 8 alin. (2), (3) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

27. Conform art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În acest context, Colegiul Penal reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit. La fel, urmează a se reține și faptul că „instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror”.

28. Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus, Colegiul Penal ajunge la concluzia că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 329 alin. (2) lit. b) Codul penal, or agravanta dată a fost declarată neconstituțională, iar cu referire la art. 329 alin. (1)

Codul penal, instanța a constatat lipsa faptei infracțiunii, motiv din care se impune achitarea acestuia.

29. În acest context, instanța de apel ține să menționeze că, potrivit rechizitoriului inculpatului ***** i s-a incriminat că, după recepționarea repetată a sesizărilor despre cazul ieșit din comun cu minora *****, Primarul or.*****, *****, manifestând o atitudine neglijentă, criminală continuă, nu a întreprins nici o acțiune, mai fiind obligat conform art.art.9 alin.(1), (4), (5), 10 alin.(1) din Legea citată supra, în calitate sa de autoritate tutelară locală, să dispună evaluarea inițială, imediată a situației copilului de către specialistul pentru protecția dreptului copilului, iar din lipsa acestuia de către asistentul social, iar dacă în urma evaluării inițiale a situației copilului se confirmă situația de risc pentru copil, autoritatea tutelară locală dispune imediat luarea la evidență a copilului aflat în situație de risc.

30. Invocă acuzarea că, primarul or.*****, *****, nu și-a îndeplinit obligațiile de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, fapt care în consecință au provocat urmări grave și anume: în perioada anului 2015-septembrie 2016 a dus la aplicarea violenței, abandon, fuga de acasă, exploatarea sexuală comercială și necomercială de către tatăl Crețu Ion, privarea ilegală de libertate, abuz sexual comis de către mai multe persoane mature și trafic al copilului ***** Ion, născută la *****.

31. Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Codul de procedură penală.

32. Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma fapta infracțională incriminată inculpatului.

33. Potrivit art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

34. Așa dar, în virtutea art. 19 alin. (3) Codul de procedură penală, „organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea”.

35. Conform art. 252 Codul de procedură penală, „urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”.

36. Iar din economia rigorilor art. 254 alin. (1) Codul de procedură penală, „organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

37. Reiterând aceste rigori de drept, Completul de judecată constată că, partea acuzării nu a prezentat probe care de a dovedi existența faptului infracțiunii incriminate lui ***** și anume că, acesta nu a fost probat faptul că acesta nu și-a îndeplinit obligațiile de serviciu și că nu a întreprins nici o acțiune, nu a luat măsuri necesare ignorând sesizările înregistrate în cancelaria Primăriei ***** cu privire la examinarea cazului suspect de violență, neglijare, abuz sexual de către tatăl său Crețu Ion. Or, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit că, *****, în calitatea sa de conducător al administrației publice locale, primind sesizările înaintate de către IP Basarabiasca a vizat contrasemnătură examinarea acestora și punerea în discuție la comisia pentru apărarea dreptului copilului din cadrul Primăriei pe Pavel Iovcev, care deținea funcția de specialist pe tineret și sport, concomitent și secretar al acestei comisii. Astfel, cazul ***** sesizat de către IP ***** la 26.09.2016 și 03.10.2016 a fost discutat la comisia pentru apărarea dreptului copilului din cadrul Primăriei ***** din 26.10.2016 circumstanță confirmată prin procesul verbal nr.5 al Comisiei. Drept rezultat a acestor măsuri minore ***** la 09.11.2016 a fost amplasată în Centrul de triere din mun.Chișinău de unde ulterior a fugit.

38. Conform procesului verbal nr.1 din 20.01.2017 se constată că cazul minorei ***** din nou a fost discutat la Comisia pentru protejarea drepturilor copilului din cadrul Primăriei *****, fapt despre care IP ***** la 21.01.2017 a fost înștiințat prin nota informativă semnată de către primarul V.Cimpoieș.

39. Faptul întreprinderii măsurilor de către ***** în cazul ***** rezultă declarațiile inculpatului ***** care au fost susținute și confirmate de martorii audiați, Irina Baranov, Ungureanu Antonina, Ion Mânăscuță, Mihail Martînov, Eugenia Costioglo cât și *****.

40. Astfel, Martorul *Irina Baranova*, fiind audiată în ședința de judecată a comunicat că, *Toate sesizările au fost transmise primarului Cimpoieș Valentin care contrasemnătură le-a repartizat spre soluționare inspectorului și secretarului Comisiei pentru minori Pavel Iovcev, specialist pe tineret și sport atunci. A văzut-o de câteva ori pe ***** că venea cu tatăl ei în biroul primarului, veneau în timpul sesizărilor. În momentul când a apărut sesizările, primarul acorda bani pentru combustibil, iar Comisia un timp nu se întrunea pentru că lipsea domnul Pavel Iovcev, care se afla în concediu medical cu piciorul fracturat.Ulterior s-a informat IP Basarabiasca despre măsurile adoptate”.*

41. Martorul Ungureanu Antonina, a declarat că, „...măsuri erau întreprinse în urma sesizărilor, dar nu în termeni restrânși. Personal a fost prezentă la ședințele Comisiei din cadrul Primăriei, după care minora se plasa ori la domiciliul cuiva ori în Centrul de triere din mun. Chișinău. Confirmă că într-un caz a intrat la primar și i-a comunicat, ultimul a oferit mașina și a fost dusă minora Adelina Crețu la Chișinău, la centrul de Psihiatrie însă au fost respinși, iar mai târziu a fost plasată la un Centru de Protecție”.

42. Declarații similare a depus instanței de judecată și martorul Ion Mînăscuță, și anume că, „....primarul ***** a reacționat la sesizările depuse de către IP Basarabiasca, ***** fiind plasată la Centrul de triere din mun. Chișinău cu acordul comisiei. Cimpoeș Valentin în calitate sa de primar i-a oferit bani pentru combustibil când minora a fost dusă în mun. Chișinău la Centru de plasament.”

43. Martorul Mihail Martînov, în declarațiile sale susține că, „...minora Adelina Crețu a fost luată la evidență în septembrie 2016, s-a efectuat expertiza locală și raională, confirmate prin procesele- verbale pe acest caz. Pe data de 29 septembrie a discutat cu minora în incinta Inspectoratului de Poliție *****, tot atunci s-a luat decizia de a fi luată din familie.”” Primăria ***** a întreprins toate măsurile necesare”.

44. Iar martorul Radu Nadejda, a confirmat faptul că, minora ***** a fost plasată la Centru de asistență și protecție a violenței în octombrie 2016, fiind însoțită de un specialist din cadrul Primărie *****, unde s-a aflat timp de o lună, după care a fost transmisă surorii ei care a solicitat să-i fie tutore.

45. Totodată, *****, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în calitate de martor a confirmat faptul că, „...împreună cu tatăl său Crețu Ion au purtat o discuție cu primarul în oficiul acestuia referitor la situația sa, înainte de a fi plasată în centrul de plasament din mun. Chișinău.”

46. Martorul Eugenia Costioglo a comunicat că, „.....Asistentul social pe nume Svetlana s-a adresat la ea să i-a copilul la întreținere. În luna septembrie din Primărie s-a adresat primarul și se interesa de Adelina Crețu cum trăiește. Ea a fost plasată la ea pe o perioadă nedeterminată. Asistenții care au adus-o pe Adelina la ea sunt din cadrul Primăriei.”

47. În continuare Colegiul penal relevă că, conform prevederile art. 14 alin. (1) Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

48. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

49. Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide că, la caz nu s-a constatat existența faptei prejudiciabile, a infracțiunii incriminate or, din probele administrate și cercetate, martorilor audiați, se constată, îndeplinirea de către inculpatul *****, a obligațiilor de serviciu, și anume, s-a stabilit că, *****, în

calitatea sa de primar a luat măsuri în vederea exercitării atribuțiilor sale de autoritate tutelară și anume, a identificat minora *****, a acordat asistența necesară acesteia, a vizat secretarul comisiei pentru protecția drepturilor copilului pentru a convoca și examina în ședință măsuri în vederea protecției copilului, a întreprins masuri în vederea căutării acesteia, a invitat minora și tatăl acesteia pentru a discuta cu ei, a dispus luarea copilului minor din familia și a plasat-o cu traiul la un asistent social, a discutat cu Centrul de Triere din mun. Chișinău pentru plasarea temporară a copilului, a achitat transportul copilului de către colaboratorii poliției la Centrul de Triere, a înștiințat comisariatul de politie despre situația de risc a minorei până la pornirea cauzei penale, a conlucrat cu organul de protecția drepturilor copilului din raion.

50. În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

51. Conform art.8 alin.3 Codul de procedură penală, *toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.* Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot face două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție. Astfel, dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

52. Instanța de apel relevă că, la caz, probatoriul analizat nu permite a concluziona despre existența fapei prejudiciabilă care i se incriminează lui *****, *neglijența în serviciu.*

53. Astfel, dat fiind faptul că, în acțiunile lui ***** nu s-a constatat existența faptei infracționale, Colegiul Penal consideră că, urmează a fi pronunțată o soluție de achitare.

54. Totodată, Colegiul penal consideră că, prima instanță eronat a reținut că în acțiunile lui *****, sunt întrunite toate elementele contravenției prevăzute de art. 65 alin.(1) lit.a), b), c) și e) Codul contravențional, după semnele: *„Neexercitarea sau exercitarea necorespunzătoare de către persoanele abilitate a atribuțiilor de autoritate tutelară locală sau autoritate tutelară teritorială privind: identificarea, evidența și asistența copiilor aflați în situație de risc; protecția copiilor separați de părinți; determinarea statutului copilului; nerespectarea condițiilor legale de*

recepționare și înregistrare a sesizărilor privind copiii aflați în situație de risc”, în circumstanțele în care, s-a stabilit că, *****, în calitatea sa de primar a luat măsuri în vederea exercitării atribuțiilor sale de autoritate tutelară.

55. Urmare celor descrise, Colegiul Penal reiterează că pornind de la rigorile art. 8 alin. (2) Codul de procedură penală, care indică clar că „nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa”, este cert constatat faptul că legiuitorul a pus anume în sarcina organului de urmărire penală obligațiunea de a administra probe în susținerea unei acuzații și nicidecum în sarcina persoanei acuzate.

56. Sub aspectul dat, Colegiul Penal reiterează că anume de obligația procurorului este de a prezenta probele în susținerea învinuirii, cât și în combaterea probatoriului adus în apărarea persoanei acuzate de comiterea unei fapte infracționale, lucru pe care procurorul în acest caz nu l-a făcut.

57. În atare context, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. b) Codul penal, or, învinuirea adusă acestuia este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

58. În conformitate cu prevederile art.26 alin.3 Codul de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Caștan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Conform normelor Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

59. Totodată, Colegiul Penal menționează că Curtea Europeană în Cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) subliniază că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (*Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35*) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (*Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII*) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul

în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (*Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu*).

60. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

61. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

62. Cercetînd materialele dosarului penal, Colegiul penal concluzionează că vinovăția inculpatului ***** nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului.

63. Sub aspectul exigențelor vizate, Colegiul Penal determină că în acest caz actul judecătoresc contestat la caz, și re judecat la moment de către instanța de apel, este unul contradictoriu, deoarece nu a fost dovedit că inculpatul ***** ar fi comis fapta infracțională prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. b) Codul Penal, urmînd în speță să fie pronunțată o decizie de achitare, așa cum dictează norma art. 390 alin. (1), pct. 1) Codul de procedură penală, care indică că „sentința de achitare se adoptă dacă, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.

64. Colegiul penal notează că, potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delict.

65. Prin urmare în contextul celor enunțate, instanța de apel, apreciază ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond, cu referire la soarta corpului delict, care corect a dispus soluționarea acestuia, în temeiul prevederilor art. 162 Codul de procedură penală.

66. Din aceste considerente și în baza celor menționate, Colegiul concluzionează că apelul a avocaților Istrate Anatolie și Pascari Iulian, în interesele inculpatului *****, urmează a fi admis, iar sentința Judecătoriei Hîncești (sediul central) nr.1-173/2017 din 15 noiembrie 2022, urmează a fi casată parțial, cu pronunțare unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se admite apelul avocaților în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul central) nr.1-173/2017 din 15 noiembrie 2022, casează această sentință parțial și pronunță o nouă hotărâre conform modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

***** se achită de învinuirea în baza art.329 alin.2 lit.b) Codul penal din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Se menține sentința în partea care se referă la corpurile delictive.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 24 mai 2023, ora 14.00.

Președintele ședinței,
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Diaconu Mihail

judecător

Cecan Silvia